

Sesijas dokuments

B8-1173/2016

24.10.2016

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, noslēdzot debates par Komisijas paziņojumu

saskaņā ar Reglamenta 123. panta 2. punktu

par DFS 2014.–2020. gadam vidusposma novērtēšanu
(2016/2931(RSP))

Jan Olbrycht, Isabelle Thomas

Budžeta komitejas vārdā

Eiropas Parlamenta rezolūcija par DFS 2014.–2020. gadam vidusposma novērtēšanu (2016/2931(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 311., 312. un 323. pantu,
 - ņemot vērā Padomes 2013. gada 2. decembra Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam¹, un jo īpaši tās 2. pantu,
 - ņemot vērā Padomes 2015. gada 21. aprīļa Regulu (ES, Euratom) 2015/623, ar kuru groza Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam²,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību³,
 - ņemot vērā Parlamenta 2016. gada 6. jūlija rezolūcija par gatavošanos DFS 2014.–2020. gadam pēcvēlēšanu pārskatīšanai: Parlamenta ieteikumi pirms Komisijas priekšlikuma izstrādes⁴,
 - ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam, un pievienotos dokumentus⁵,
 - ņemot vērā Komisijas priekšlikumu grozījumam Iestāžu nolīgumā (2013. gada 2. decembris) starp Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību⁶,
 - ņemot vērā Komisijas 2016. gada 25. oktobra paziņojumu par DFS vidusposma novērtēšanu,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas rezolūcijas priekšlikumu,
 - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. punktu,
1. uzsver, ka Eiropas Parlaments pastāvīgi ir nobažījies par nepietiekamajiem līdzekļiem, kas pieejami tagadējā daudzgadu finanšu shēmā (DFS); norāda, ka iepriekšējos gados ir radušās vairākas jaunas krīzes un prioritātes, jo īpaši migrācijas un bēgļu krīze, ārēji ārkārtas notikumi, iekšējās drošības problēmas, lauksaimniecības krīze, Eiropas Stratēģisko investīciju fonda (ESIF) finansēšana, kā arī vēl joprojām ir augsts bezdarba

¹ OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.

² OV L 103, 22.4.2015., 1. lpp.

³ OV C 373, 20.12.2013., 1. lpp.

⁴ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0309.

⁵ COM(2016)0604 un SWD(2016)0299 final, 14.09.2016.

⁶ COM(2016)0606, 14.09.2016.

līmenis, jo īpaši jauniešu vidū; norāda arī, ka ES nesen ratificēja vienošanos par klimata pārmaiņām;

2. pēc DFS darbības šā plānošanas perioda pirmajā pusē novērtēšanas, kas izklāstīta Parlamenta 2016. gada 6. jūlija rezolūcijā, uzsver, ka nolūkā pienācīgi risināt uzskaitītos uzdevumus no ES budžeta pietiekamā apmērā ir jāpiešķir papildu finansējums, ko nevarēja pilnībā nodrošināt pašreizējā finanšu plāna pirmajos gados, jo tagadējā DFS pietiekamā apmērā nebija pieejami finanšu līdzekļi; uzsver, ka ES budžetam ir jāatbilst Eiropas Savienības politiskajām saistībām un stratēģiskajiem mērķiem; šajā ziņā atgādina, ka LESD 311. pantā ir noteikts, ka “Savienība nodrošina līdzekļus, kas vajadzīgi, lai tā sasniegtu savus mērķus un īstenotu savu politiku”;
3. uzskata, ka daudzgadu finanšu shēmas novērtēšana ir vienreizēja iespēja reaģēt uz budžeta grūtībām, kuras pašlaik apdraud Eiropas Savienības uzticamību; tāpēc aicina Padomi pildīt savu pienākumu saskaņot vārdus ar darbiem un uz atlikušajiem finanšu plāna gadiem nodrošināt reālistisku, uzticamu, saskaņotu un ilgtspējīgu ES budžetu; uzskata, ka par novērtēšanas mērķi ir jāizvirza līdzsvara panākšana starp Savienības ilgtermiņa politisko prioritāšu realizēšanu un jauno problēmu risināšanu; atgādina par Parlamenta principiālo nostāju, proti, jaunas politiskās iniciatīvas nevajadzētu finansēt, atņemot līdzekļus jau esošām ES programmām un politikas jomām; uzsver, ka ES budžetam ir jākļūst pārredzamākam un pieejamākam Eiropas pilsoņiem, lai viņi no jauna varētu uzticētos Eiropas projektam;

Satvars tūlītēju sarunu sākšanai par DFS novērtēšanu

4. atgādina, ka obligāta DFS novērtēšana pēc vēlēšanām bija viena no Parlamenta galvenajām prasībām sarunās par pašreizējās finanšu shēmas izveidi; tāpēc atzinīgi vērtē Komisijas lēmumu ierosināt DFS regulas un Iestāžu nolīguma pārskatīšanu pēc DFS 2014.–2020. gadam darbības novērtēšanas, kā to paredz DFS regulas 2. pants; uzskata, ka šāds priekšlikums ir labs sākuma punkts sarunām;
5. atkārtoti norāda, ka Parlamenta 2016. gada 6. jūlija rezolūcija par DFS ir Parlamenta mandāts gaidāmajām DFS sarunām, kas ietver visus DFS vidusposma novērtēšanas aspektus, kā arī nozīmīgus elementus, kas saistīti ar DFS pēc 2020. gada;
6. uzsver, ka jau ES 2017. gada budžetā nekavējoties ir jāīsteno un jāintegrē visas izmaiņas, par kurām vienojās minētās novērtēšanas laikā; mudina Padomi konstruktīvi un strauji reaģēt uz Komisijas priekšlikumu un bez turpmākas vilcināšanās tās prezidentūru nodrošināt ar sarunu mandātu; ir gatavs 2017. gada budžeta samierināšanas procedūras kontekstā nekavējoties iesaistīties jēgpilnās sarunās ar Padomi par DFS vidusposma novērtēšanu, pamatojoties uz kopīgi apstiprinātu grafiku un konkrētām sarunu modalitātēm; pauž nožēlu par to, ka samierināšanas procedūrai attiecībā uz budžetu jau būtu jā sākas, taču Padome vēl aizvien nav gatava sākt sarunas par DFS; vēlreiz apstiprina savu nodomu par abām procedūrām panākt vienošanos līdz 2016. gada beigām;

Parlamenta nostāja attiecībā uz Komisijas priekšlikumu: ceļā uz visaptverošu vienošanos par DFS novērtēšanu

7. atzinīgi vērtē ierosinātās izmaiņas DFS paketē, jo īpaši elastīgumu; tomēr pauž nožēlu,

ka Komisija neierosināja palielināt pašreizējās DFS maksimālo apmēru, kas būtu skaidrs un ilgtspējīgs risinājums, ar ko līdz attiecīgā perioda beigām apmierinātu ES politikas jomām aplēstās vajadzības; uzsver Parlamenta nostāju, ka 1.a izdevumu kategorijas (Konkurētspēja izaugsmei un nodarbinātībai), 1.b izdevumu kategorijas (Ekonomiskā, sociālā un teritoriālā kohēzija) 3. izdevumu kategorijas (Drošība un pilsonība) un 4. izdevumu kategorijas (Globālā Eiropa) maksimālais apmērs ir nepietiekams un pēc novērtēšanas būtu jāpalielina, ja Savienība grib risināt radušās problēmas un realizēt savus politiskos mērķus;

8. jo īpaši atgādina par Parlamenta prasību atcelt ESIF samazinājumus, kas skar programmu “Apvārsnis 2020” un Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu, turpināt Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvu ar tādu pašu ikgadējo apropriāciju apmēru, kāds bija 2014. un 2015. gadā, un būtiski palielināt pieejamos līdzekļus, ar ko 3. un 4. izdevumu kategorijā risinātu migrācijas un bēgļu krīzi; atzinīgi vērtē Komisijas ierosināto papildus piešķiramo līdzekļu kopējo paketi, ko var finansēt no rezervēm, kas pieejamas līdz attiecīgā perioda beigām, taču uzsver, ka šis priekšlikums neattaisno Parlamenta cerības attiecīgajās jomās;
9. atzīmē, ka Komisijas priekšlikumā norādītā aplēstā summa ir EUR 12,8 miljardi, kas ietver dažādus komponentus; jo īpaši uzsver, ka programmai “Apvārsnis 2020” un EISI–transports (EUR 0,4 miljardi katrai programmai), *Erasmus+* un *COSME* (EUR 0,2 miljardi katrai programmai) un Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvai (EUR 1 miljards) paredzētās papildu summas kopā ir EUR 2,2 miljardi jaunās apropriācijās; atzīmē, ka Komisija līdztekus DFS vidusposma novērtēšanai ir iesniegusi vairākus likumdošanas priekšlikumus (ESIF palielināšana, ārējais investīciju plāns, tostarp partnerības satvars sadarbībai ar atsevišķām izcelsmes vai tranzīta valstīm, un *Wifi4EU*), kam vajadzīgi vēl papildu EUR 1,6 miljardi; atgādina, ka, iesniedzot 2017. gada budžeta projektu, Komisija saistībā ar sāktajām likumdošanas procedūrām jau papildus iekļāva EUR 1,8 miljardus migrācijai un 3. izdevumu kategorijā palielināja plānotās finanses par EUR 2,55 miljardiem; turklāt norāda, ka ierosinātie 1.a izdevumu kategorijas un 4. izdevumu kategorijas papildu līdzekļi daļēji jau ir ietverti grozījumu vēstulē Nr. 1/2017; visbeidzot, atzīmē, ka kohēzijas politikas finansējuma tehniskie pielāgojumi, kas veido EUR 4,6 miljardus, ir Komisijas tehniskā darba rezultāts, un šī summa jau ir piešķirta kā daļa no 2017. gada finanšu shēmas tehniskās pielāgošanas;
10. uzskata, ka jauniešu mobilitāte ir būtiska, lai palielinātu eiropisku apzināšanos un identitāti, jo īpaši nolūkā stāties pretim populisma apdraudējumam un dezinformācijas izplatībai; uzskata, ka lielāks ES budžeta līdzekļu ieguldījums Eiropas jaunatnē ir politisks pienākums; atbalsta tādu jaunu iniciatīvu īstenošanu kā nesen ierosinātā programma “Eiropas dzelzceļa abonementa *Interrail Pass* piešķiršana 18. dzimšanas dienā”, ar ko ikvienam Eiropas pilsonim 18. dzimšanas dienā piešķirtu bezmaksas dzelzceļa abonementu; prasa saistībā ar gaidāmo DFS vidusposma novērtēšanu šā priekšlikuma īstenošanai nodrošināt pienācīgu finansējumu;
11. ir apņēmies skaidri atrisināt jautājumu par DFS īpašo instrumentu maksājumu iekļaušanu budžetā; atgādina par neatrisinātajām interpretācijas domstarpībām starp Komisiju un Parlamentu, no vienas puses, un Padomi, no otras puses, kas pašreizējās DFS ietvaros ir bijušas visu ikgadējo budžeta sarunu centrā; atkārtoti pauž pārliecību, ka maksājumu apropriācijas, kas izriet no īpašo instrumentu mobilizēšanas saistību

apropriācijās, arī būtu jāuzskata par DFS maksimālā apmēra papildinājumu; uzskata, ka, pamatojoties uz Komisijas analīzi un prognozēm, pašreizējās DFS maksājumu maksimālais apmērs ilgtspējīgs var būt tikai tad, ja šo jautājumu risina saskaņā ar izklāstīto nostāju;

12. ir ļoti nobažījies par pašreizējiem saskaņā ar dalīto pārvaldību īstenoto ES programmu kavējumiem, ko jo īpaši uzskatāmi parāda budžeta projekta grozījums Nr. 4/2016, kā rezultātā budžeta maksājumu līmenis 2017. gadā tiek samazināts par EUR 7,3 miljardiem; sagaida, ka šādi kavējumi novedīs pie būtiskiem maksājumu pieprasījumu uzkrājumiem pašreizējās DFS beigās; atgādina, ka 2015. gada budžetā neizpildītās saistības ir tikpat augstas kā iepriekš un ka no turpmāko gadu budžeta finansējamās summas ir palielinājušās par EUR 339 miljardiem; ir cieši pārliecināts, ka jādara viss iespējamais, lai izvairītos no nesamaksātu rēķinu uzkrāšanās un jaunas maksājumu krīzes, kā tas notika iepriekšējā plānošanas periodā; tāpēc stingri atbalsta jaunu, saistošu maksājumu plānu 2016.–2020. gadam, ko kopīgi izstrādātu un apstiprinātu visas trīs iestādes; turklāt uzskata, ka šo problēmu varēs atrisināt tikai tad, ja pilnībā izmantos kopējo maksājumu rezervi, neizdarot nekādus ikgadējos ierobežojumus;
13. atkārtoti uzsver savu izsenis pausto nostāju, ka ikviens pārpalikums, kas rodas no ES budžeta neizpildes vai soda naudām, būtu jāiekļauj ES budžetā kā papildu ieņēmumi, neizdarot attiecīgas nacionālā kopienākuma (NKI) iemaksu korekcijas; pauž nožēlu, ka Komisija neiekļāva šo elementu savā priekšlikumā par DFS vidusposma novērtēšanu;
14. uzsver, ka elastīguma noteikumi ir bijuši būtiski pašreizējās DFS pirmajos gados, un līdz ar to bijis iespējams finansēt migrācijas un bēgļu krīzi un jaunās politiskās iniciatīvas, kas nebūtu iespējams, ja DFS maksimālie apmēri būtu stingri noteikti; tāpēc atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu šos noteikumus paplašināt; jo īpaši atbalsta to, ka ir atcelti kopējās saistību rezerves apmēra un darbības jomas ierobežojumi, kā to arī prasīja Parlaments; atzīmē, ka elastīguma instrumentam un rezervei palīdzībai ārkārtas gadījumos ierosinātās jaunās ikgadējās summas ir tuvu faktiskajiem līmeņiem, kādus 2016. gadā sasniedza, pārnesot apropriācijas, savukārt Parlaments prasīja piešķirt divreiz lielāku summu (attiecīgi EUR 2 miljardus un EUR 1 miljardu);
15. uzsver, ka ES budžeta īstenošanas efektīva izpilde ir Parlamenta galvenā prioritāte; jo īpaši atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu no jauna iekļaut ES budžetā apropriācijas, kas atceltas to darbību neīstenošanas dēļ, kurām apropriācijas sākotnēji piešķirtas, un uzsver, ka tāda bija viena no galvenajām prasībām Parlamenta 2016. gada 6. jūlija rezolūcijā par DFS; uzsver, ka šādas atceltas apropriācijas faktiski ir apropriācijas, kuras budžeta iestāde jau apstiprinājusi un kuras plānots pilnībā izmantot, un tāpēc tās nevar uzskatīt par jaunu vai papildu slogu dalībvalstu valsts kasēm;
16. apstiprina Komisijas priekšlikumu izveidot ES krīzes rezervi, kas būtu instruments straujai reaģēšanai uz krīzēm, kā arī notikumiem, kam ir smagas humanitāras vai drošības sekas; uzskata, ka šāda īpaša instrumenta mobilizēšana krīzes gadījumā būs skaidrs un efektīvs risinājums un nodrošinās vajadzīgo papildu finansējumu; atbalsta Komisijas priekšlikumu izmantot atceltas apropriācijas, taču uzskata, ka tās nedrīkst būt vienīgais šāda instrumenta finansēšanas avots;
17. atkārtoti norāda, ka ES budžeta pamatprincips ir tā vienotība, ko apdraud

daudznacionālo fondu skaita pieaugums; tāpēc prasa nekavējoties piemērot šo pamatprincipu un pašlaik ļaut Parlamentam īstenot nepieciešamo parlamentāro kontroli pār minētajiem fondiem;

18. uzskata, ka Iestāžu nolīguma pašreizējā pārskatīšana ir lieliska iespēja panākt, lai balsošanas prasības DFS īpašo instrumentu mobilizēšanai būtu vienotas un saskaņotas ar tām prasībām, ko piemēro Savienības vispārējā budžeta pieņemšanai; prasa attiecīgi grozīt saistītos noteikumus;

Paralēlie likumdošanas priekšlikumi

19. pilnībā atbalsta Komisijas nodomu vienkāršot finanšu noteikumus un uzskata, ka šāds priekšlikums ir būtisks DFS vidusposma novērtēšanas elements; šajā ziņā atzīmē Komisijas priekšlikumu pilnībā pārskatīt Finanšu regulu, kā arī grozīt 15 saistītās regulas; uzsver, ka par vienkāršošanas mērķi ir jāizvirza uzlabota un racionālāka īstenošanas vide labumguvējiem; aņņemas strādāt, lai šajā ziņā pienācīgā termiņā gūtu sekmīgu rezultātu;
20. atzīmē, ka par likumdošanas priekšlikumiem attiecībā uz ESIF palielināšanu, ārējo investīciju plānu (tostarp partnerības satvaru sadarbībai ar atsevišķām izcelsmes vai tranzīta valstīm) un *Wifi4EU*, kurus Komisija iesniedza vienlaikus ar priekšlikumiem par DFS vidusposma novērtēšanu, lems Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru;

Virzība uz DFS pēc 2020. gada

21. norāda, ka DFS vidusposma novērtēšanai vajadzētu būt arī sākuma punktam, no kura sākas konsensa panākšana, kā rezultātā vienotos par DFS pēc 2020. gada; uzsver, ka šajā ziņā ir vajadzīga stingra aņņemšanās, jo īpaši nolūkā reformēt pašu resursu sistēmu, tostarp paredzot tādus pasākumus kā jaunu pašu resursu ieviešana, ar ko ievērojami varētu samazināt NKI iemaksu īpatsvaru ES budžetā, un pakāpeniska visu veidu atmaksu atcelšana, kā arī DFS termiņu saskaņošana ar iestāžu politiskajiem cikliem;

o

o o

22. aicina Komisiju sniegt budžeta iestādei visu attiecīgo informāciju par Apvienotās Karalistes 2016. gada 23. jūnija referendumā ietekmi uz pašreizējās DFS budžetu un attiecīgi par sekām, kādas rada Apvienotās Karalistes izstāšanās no Eiropas Savienības, neskarot iznākumu gaidāmajās abu pušu sarunās;
23. uzsver, ka Savienībā ir jāsaģlabā tādas pamatvērtības kā miers un stabilitāte; uzskata, ka ir jāaizsargā Lielās piektdienas vienošanās, kam ir bijusi izšķirīga nozīme miera un samierināšanas procesā; uzsver, ka ir jāīsteno īpaši pasākumi un programmas, ar ko atbalstītu reģionus, kurus sevišķi smagi skars sarunās izskatītā izstāšanās no ES pēc Lisabonas līguma 50. panta piemērošanas;

o

24. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un citām attiecīgajām iestādēm un struktūrām, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.